

TAZETTE #1

THEATERAANZEE.BE DONDERDAG 31/07/2014

INTERVIEW TAZ-LAUREAAT BOG. DRAMATURGE ROOS EUWE OVER 'MEN.'

Vorig jaar won BOG. de TAZ-KBC Jongtheaterprijs. Wat is er zoal veranderd bij BOG. sinds die prijs?

"TAZ – en dan niet enkel de prijs – is in verschillende opzichten van belangrijke invloed geweest voor BOG., dat bestaat uit de makers Lisa Verbelen, Judith de Joode, Benjamin Moen en Sanne Vanderbruggen. Vorig jaar kregen we het plan voor een nieuwe voorstelling, *MEN.*, en door het winnen van die prijs konden we ons plan heel concreet maken: we kregen een concrete premièredatum en een startbudget. Ook inhoudelijk heeft TAZ ons vooruit geholpen. Hier ontdekten we: 'Hé, er is een groter publiek voor', en gingen de plannen echt leven voor onszelf en voor het publiek. Doordat TAZ ons een ruggensteun biedt om onze voorstellingen de wereld in te brengen, krijgen we ook de kans om onze theatertaal verder te ontwikkelen."

Dit jaar spelen jullie op TAZ *MEN.* in première. Waarover gaat de voorstelling?

"*MEN.* gaat over de mens die een mening heeft en die verkondigt. Hoe werkt het en wat doet het? Waar de voorstelling *BOG.* het waardeoordeel bewust achterwege liet en op zoek ging naar een objectieve blik op het objectieve mensenleven zonder de toeschouwer een mening op te dringen, wordt die subjectieve mening in *MEN.* net opgezocht en onderzocht. De titel van de voorstelling verwijst verder ook naar het onzijdige 'men'. Wie is die anonieme 'men' waar de media het over hebben?"

Vanwaar komt het idee voor *MEN.*?

"*MEN.* is geen tegenstelling aan *BOG.*, maar een manier om verder te denken. Heel bewust gaan we nu wél om met meningen. Wat maakt een mens tot individu? We wilden dit

onderzoeken en ook verder voeren, aangezien we als collectief nog heel veel uit te zoeken hebben met elkaar. We proberen mensen op een andere manier grote dingen te laten bekijken. Met *MEN*. maken we een object van de mening, die eigen is aan de mens, en in haar veelzijdigheid laten zien. 'De mening' wordt noch aangeklaagd noch geëerd, maar wordt objectief bekeken."

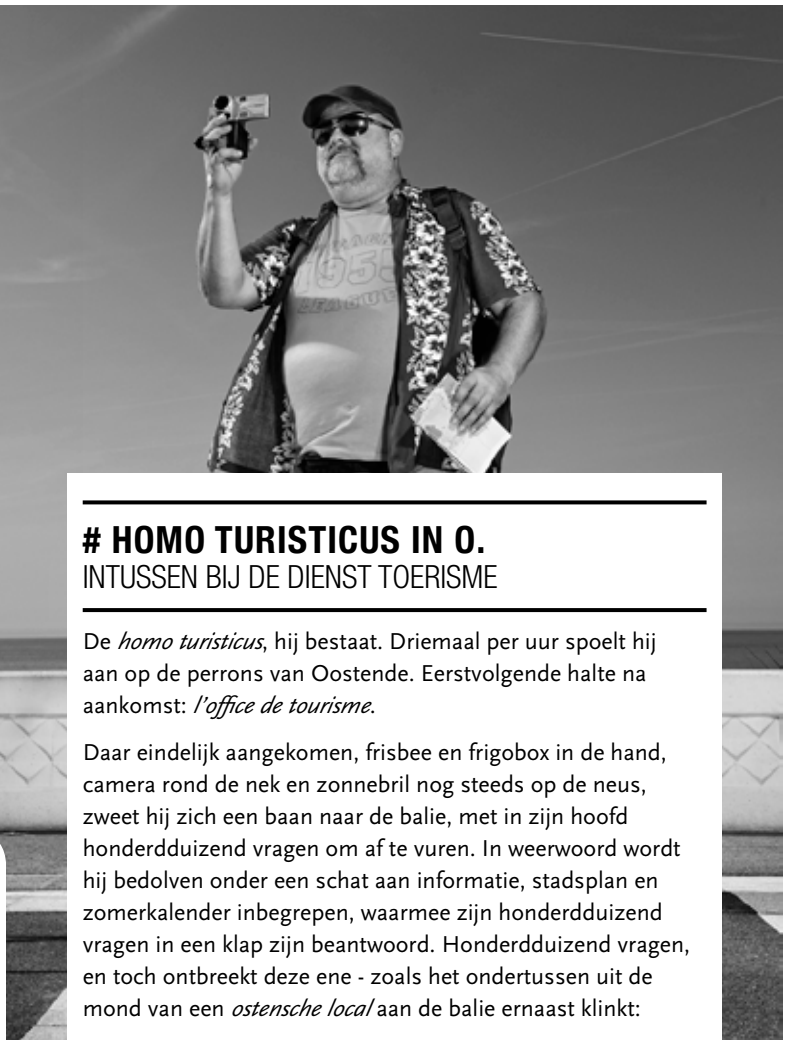
Welke stappen werden genomen tussen het ontspruiten van het idee en het eindresultaat, wat het publiek op scène te zien krijgt?

"Heel veel praten! We nemen echt de tijd om veel te lezen en bespreken die indrukken dan met elkaar. Daarnaast hielden we een groot vooronderzoek bij 150 van onze *BOG*-leden die een vragenlijst invulden. We namen ook interviews af van mensen die in hun job met 'meningen' te maken krijgen: theaterrecensent Wouter Hillaert, een journalist, een rechtsfilosoof, een politicus... Tijdens een groot deel van het repetitieproces werken we dan ook met die verschillende interpretaties aan ideeën voor teksten. De tekst werd opnieuw collectief geschreven door de vier acteurs. *MEN*. is een soort puzzel waarbij de verschillende losse stukken pas tijdens de laatste twee repetitieweken een vaste volgorde kregen."

Wat was de bijdrage en invalshoek van eindregisseur Erik Whien?

"Bij *BOG*. kenden we al een prettige samenwerking met Erik. Omdat de acteurs alles zelf doen is het handig iemand voor het podium te hebben die alles ziet en overschouwt. Erik geeft de voorzet en helpt bij het puzzelen. Maar net zoals bij het hele repetitieproces het geval is, gebeurt ook tijdens deze laatste fase alles in overleg met elkaar. Wij voelen elkaar allemaal erg aan en ook Eriks visie past daar bij. Hij staat in dienst van *BOG*. als kritische meedenker. Onze theatertaal is zich volop aan het ontwikkelen en ook inhoudelijk maken we nu veel sprongen. En we zijn van plan dat nog lang te blijven doen." (*FP*)

BOG. SPEELT MEN. IN KAZ OP DO 31/7 T/M ZA 2/8 OM 21U, ZO 3/8 EN MA 4/8 OM 17U EN OP DI 5/8 OM 21U.

**# HOMO TURISTICUS IN O.
INTUSSEN BIJ DE DIENST TOERISME**

De *homo turisticus*, hij bestaat. Driemaal per uur spoelt hij aan op de perrons van Oostende. Eerstvolgende halte na aankomst: *l'office de tourisme*.

Daar eindelijk aangekomen, frisbee en frigobox in de hand, camera rond de nek en zonnebril nog steeds op de neus, zweet hij zich een baan naar de balie, met in zijn hoofd honderdduizend vragen om af te vuren. In weerwoord wordt hij bedolven onder een schat aan informatie, stadsplan en zomerkalender inbegrepen, waarmee zijn honderdduizend vragen in een klap zijn beantwoord. Honderdduizend vragen, en toch ontbreekt deze ene - zoals het ondertussen uit de mond van een *ostensche local* aan de balie ernaast klinkt:

"Juffrouwetje, *kukikiermienticketjesafalnvoeTAZ?*"

Tijdens de zomermaanden dagelijks zonder twijfel een vaste klankenreeks op de dienst Toerisme in Oostende. En het wekt onmiddellijk de nieuwsgierigheid van de pas gestrande *turisticus*. Zijn vraag naar de snelste weg richting het dichtstbijzijnde toilet, het strand en bijhorend de exacte temperatuur van het zeewater slikt hij al snel in. *TAZ?*

Zich vliegensvlug aanpassend aan de lokale bevolking papegaait de *homo turisticus* onbeholpen wat hij zonet opving, waarop de jongedame achter de balie iets bovenhaalt wat opvallend verschilt van alle andere flyers die hij daarvoor in zijn handen gedruwd had gekregen. *TAZ. Theater Aan Zee. Théâtre sur mer.* Jaarlijks krijgt het gezicht van de Koningin der Badsteden gedurende tien dagen een bijna magisch masker op. Wist u dat...? En voor de neus van de aangespoelde *turisticus* ontvouwt zich het zorgvuldig gepuzzel van het *TAZ*-team in de vorm van het programmaboekje. Folders van musicals en historische bezienswaardigheden verdwijnen (misschien wel mede door toedoen van de net iets te enthousiaste baliemedewerkster?) onder de mysterieuze duiker die dit jaar de cover van het krantje van het Oostendse cultuurfestival siert. Zo wordt hij prompt ondergedompeld in het theatrale augustusritueel van de Oostendenaren.

"Jonge makers, echt? Uitverkocht, echt? Een familiepark, echt? Hier vlakbij, *vraiment?*"

Met het festivalprogramma en het aangepast stadsplan opent de baliemedewerkster een aantal alternatieve deuren voor de vakantieganger, die intussen al lang niet meer aan dat dringende toiletbezoek van zoëven denkt. Grote boodschap werd vervangen door kunst met een boodschap. En wij hopen alvast dat hij die zal verkondigen aan zijn mede-*turistici*. (*PT*)

BATO CONGO: HET DERDE JAAR 'EEN GOED NETWERK IS HEEL VEEL WAARD'

Tussen de Belgische premières op deze editie valt een dansvoorstelling op, *made in Mozambique: Point of intersection*. Deze productie van choreograaf Panaibra Gabriel Canda werd uitgenodigd in het kader van Bato Congo, het luik voor Afrikaanse podiumkunsten in samenwerking met de KVS in Brussel. Paul Kerstens, coördinator voor het Afrikabeleid in het Brusselse stadstheater, geeft een woordje uitleg.

Panaibra Gabriel Canda was vorig jaar al een keer te gast op TAZ, met *Time and Space: The Marrabenta solos*. Zijn nieuwe voorstelling, *Point of intersection*, zoomt in op de onstuimige geschiedenis van zijn vaderland Mozambique en ging in Europese première in Dresden. De choreograaf zelf is, op het moment van dit interview, nog druk door technische besognes voor de voorstelling vanavond in de Kleine Post. Maar Paul Kerstens toont zich een zeer onderhoudende gesprekspartner – niet onlogisch, na bijna tien jaar Afrikabeleid voor KVS.

Kerstens: “De Afrikawerking van KVS is opgestart in 2005. Als coördinator verblijf ik vier à vijf maanden per jaar in Afrika, waarvan het grootste deel in Kinshasa. Niet dat we alleen in Congo werken, het is meer opgevat als een soort van ‘dieptewerking’. En dan is Kinshasa, een stad die evenveel inwoners telt als België, een geschikte, boeiende uitvalsbasis.

“Eigenlijk gaat het in mijn werk vooral om verbindingen maken: met artiesten, lokale organisatoren... Vaak leidt zo'n verbinding tot een vorm van samenwerking, maar het is geen must: een interessant netwerk is ook al heel veel waard. Met Panaibra bijvoorbeeld heb ik nu toch al een jaar of zes contact. Hij is ook al twee keer in Kinshasa geweest.”

Wat zijn de criteria om met iemand in zee te gaan?

“De manier van werken is dezelfde als bij Belgische artiesten. Namelijk: het is nooit occasioneel. We proberen artiesten echt op te volgen en voeren gesprekken over de langere termijn. En het is een dialoog in twee richtingen: Afrikaanse artiesten reflecteren ook op werk dat ze bij ons in Brussel zien. Op die manier proberen we een soort verbondenheid te creëren, een vertrouwensrelatie zeg maar. Het is dus niet vrijblijvend.

“In Kinshasa zelf werkt het ook zo. Ik leer er artiesten kennen en met sommigen hebben we raakpunten, met anderen niet. Belangrijk is dat iemand voldoende inzet en gedrevenheid toont, in welke discipline hij of zo ook actief is: dans, theater... Op basis van die raakpunten gaan we dan in gesprek. In een stad als Kinshasa is het zeer nodig en nuttig om extra mogelijkheden te creëren: er is geen kader, geen cultuurbeleid of ondersteuning zoals wij die hier kennen. Tegelijkertijd moeten wij als KVS ook onze limieten kennen: wij zijn geen administratie, we kunnen – helaas – niet investeren in de nieuwe infrastructuur...

“Veel van de projecten die we in Afrika opzetten, zijn niet zo direct zichtbaar – juist omdat onze werking veel breder gaat dan

alleen producties maken. Zo organiseren we ieder jaar een serie workshops: in augustus en september komt er weer zo'n reeks. En we volgen jong talent op door ondersteuning te voorzien.”

Waarover gaat Point of intersection?

“Enerzijds is er een historische vraagstelling. Een uitgangspunt van Panaibra is de geschiedenis van Mozambique. Er was de jarenlange kolonisatie door Portugal, die periode werd gevolgd door burgeroorlogen en ideologische conflicten. De vraag die Panaibra zich daarbij stelt, luidt: hoe gaan wij, Mozambikanen, om met de macht die we nu zelf in handen hebben? Die macht wordt gesymboliseerd door stoelen: er staan er vier op scène, evenveel als er dansers zijn. De stoel staat dus voor de macht. Dat beeld wordt gecombineerd met een achtergrond waarop de Indische Oceaan te zien is. Een tijdsloos element dus, in contrast met de historische omwentelingen aan land. Het is een manier om een en ander in perspectief te zien: de zee blijft de zee en het land blijft het land, wie er ook aan de macht is.

“Daarnaast is er een snijlijn tussen generaties. Om die reden werkt Panaibra met twee generaties dansers: met twee van hen heeft hij al vaak gewerkt, de twee andere zijn nog jong. De muzikant op scène – een gitarist – is veruit de oudste van hen allemaal. Door drie generaties met elkaar te confronteren, wil hij ook die ‘snijlijn’ laten zien: wanneer wordt er iets doorgegeven aan de jongere generatie, en wanneer niet?”

Hoe zie je Bato Congo als festivalluik evolueren?

“We zijn er drie jaar geleden mee gestart. We, dat zijn drie partners: TAZ, KVS en 11.11.11. En na elke editie wordt er geëvalueerd: wat werkte goed, wat kan beter? Nu, het is duidelijk dat het niet evident is om dit soort werk hier te presenteren. Of beter: om het echt volledig op te nemen in het festivalprogramma. Ook al is er enorm veel goodwill en appreciatie, om te beginnen bij de organisatie van TAZ zelf. Daar staat tegenover dat we op drie jaar tijd wel degelijk iets hebben opgebouwd, vind ik. En dan bedoel ik: hier, in Oostende. Er is echt een publiek voor en langzaamaan breidt dat zich ook uit. Dat merk je ook aan de persoonlijke contacten die worden gelegd. Plus: er zijn de Congolezen die in Oostende wonen en voor wie Bato Congo elk jaar een boeiende ontmoeting oplevert...”

“Maar zoals ik zei: het is niet eenvoudig. Ook niet voor de artiesten, om echt binding te hebben en te voelen met de rest van het festival. Dat bestaat dan ook voor een groot deel uit Nederlandstalig theater. Maar goed, het is zeker geen argument om het niet te doen. Want het publiek dat we met Bato Congo op TAZ bereiken, zouden we nooit in Brussel kunnen bereiken: die diversiteit die je hier vindt, is echt wel uniek.

“TAZ is een groot festival maar wordt gedragen door een relatief klein team, ondersteund door een enorm aantal toegewijde vrijwilligers. Dat merk je: de druk is groot om alles rond te krijgen, ieder jaar opnieuw, met relatief beperkte middelen. Dus komt het erop aan om goed te doseren. Tijdens de eerste editie van Bato Congo bijvoorbeeld, drie jaar geleden, hebben we zeker teveel hooi op onze vork genomen. Nu proberen we te focussen op waar het echt om moet gaan: om kunst. Om goeie kunst te laten zien. Niets meer, niets minder.” (SH)

**hoofdingang
park**

Een culinair feest. Sinds vorige zomer is de keuken van TAZ niet alleen open voor artiesten en medewerkers, maar ook voor het brede publiek. Elke dag van 11u30 tot 14u en van 17u30 tot 21u verzorgt L'Affaire Culinaire een maaltijd om M tegen te zeggen. Een uitbreiding van de eettent, van 150 tot 400 zitplaatsen, speelt dan ook in op het succes van vorig jaar. De verschillende bars zijn open van 10u tot 2u.

**infostand
/jetons**

bloemenuurwerk

Café Koer

terras meetingpoint

**koffie/
eetbar**

In memoriam: KoffieQueen. Inderdaad, ogen uitwrijven doe je dit jaar niet langer bij de traditionele Queen. De charmante caravan maakt plaats voor een heuse bus, waar je naast koffie ook een hapje kan eten. De twee charmante barista's helpen je cafeïnegewijs graag uit de nood.

Naar jaarlijkse gewoonte is er op Café Koer ook ruimte voor een eigenzinnige muziekselectie. Onder de noemer van Radio TAZ brengen Jan Ducheyne en Kevin Bellemans je elke dag op de hoogte van het laatste nieuws, nodigen gasten uit of dragen, waarom ook niet, een gedicht voor. Wij tekenen alvast voor vaste rubrieken als het satirische 'Schipper, Zeebonk en Zeemeeuw' of 'Kater aan Zee', het afstudeerproject van Joke Sluydts aan het RITS. In dit uurtje zal de studente zich verdiepen in de wondere wereld van nachtbrakers, lichtschuwe artiesten en alles wat zich afspeelt tussen zonsondergang en zonsopkomst. Iedere nacht trekt Radio TAZ de deuren achter zich dicht met de nu al legendarische 'Kraaiennestradio: De Mannen van de Nacht'.

**kater
aan
zee**

oorspel

podium

jetons

**sabam
cocktailbar**

radio TAZ

De samenwerking met het RITS beperkt zich niet alleen tot het kapen van een uurtje radio. Even verderop kun je terecht voor Oorspel, een selectie hoorspelen gemaakt door de studenten radio. Men nestelt zich in een auto, trekt een koptelefoon over het hoofd en sluit de ogen. Een hoorspel als GPS brengt het voertuig naar jouw onbekende bestemming.

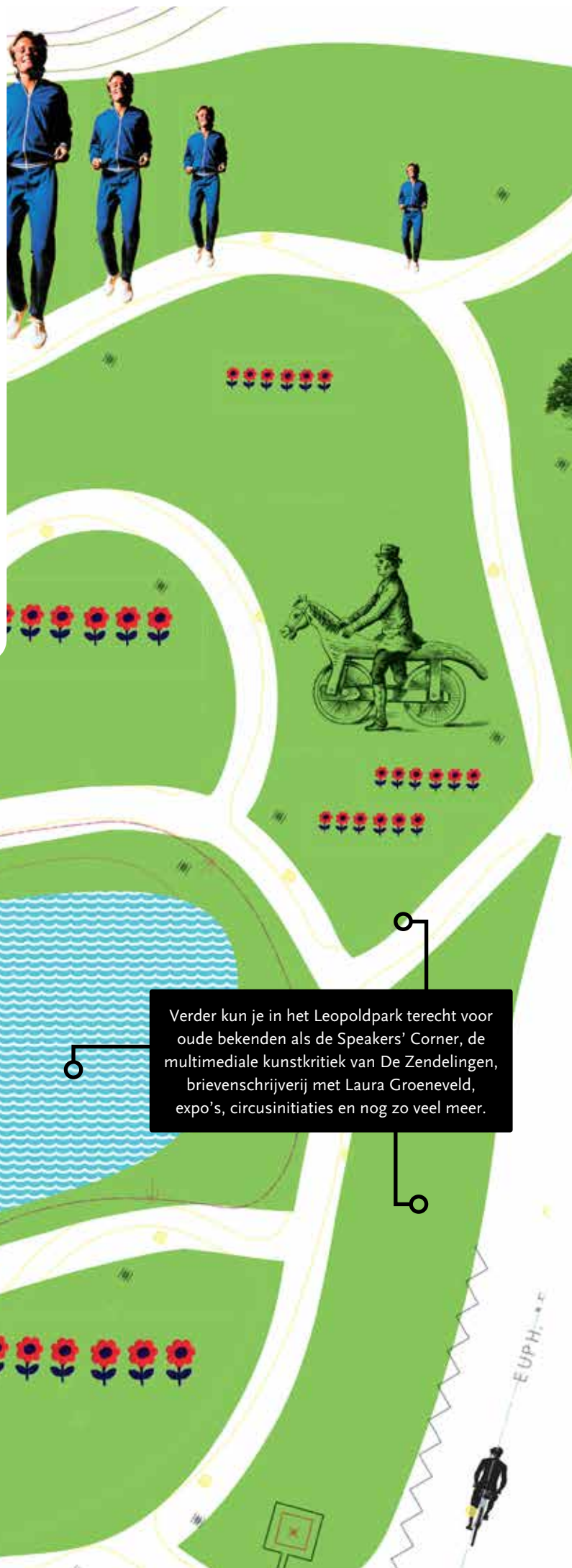
TOUR CAFÉ KOER

Stel het je even voor. Je slentert over een brugje, kabbelend riviertje inbegrepen, wanneer plots een wildgroen landschap zich ontplooit. Boven je hoofd tikt een gigantische klok de tijd weg; wat verder spert een wit nijlpaard bij wijze van begroeting zijn mond wijd open. Je kijkt links: een postbeambte nodigt je uit een brief te schrijven. Je kijkt rechts: een gigantische man in duikpak torent dreigend boven je uit.

Het lijkt een Freudiaanse koortsroom, maar een ervaren TAZ-ganger weet: Café Koer is herrezen.

Ook dit jaar vormt Café Koer het kloppend hart van TAZ. Een plaats waar jong en oud, artiest, publiek en toevallige passant elkaar ontmoeten. Geen wachtzaal tot het volgende stuk, maar een gezellige plaats onder het goedkeurende oog van Dikke Mathilde.

Hoewel de naam 'Café Koer' zijn oorsprong al lang ontgroeid is (de Koer van een schooltje deed vroeger dienst als meeting point), blijven gezelligheid en inkleding een prioriteit. Een vorm van wederzijds respect voor de bezoeker, die naast een artistieke belevenis op TAZ ook terecht kan voor: (EV)

Wie op zoek gaat naar een cocktail moet dit jaar niet langer onder de kiosk zijn. De cocktailbar wordt verplaatst naar een bescheidener plaatsje onder de bomen, de kiosk daarentegen wordt hersteld in zijn oorspronkelijke eer. Doorheen de tiendaagse zullen er verschillende gratis optredens georganiseerd worden, waaronder Luc De Vos, Closing Time en The Valerie Solanas.

Verder kun je in het Leopoldpark terecht voor oude bekenden als de Speakers' Corner, de multimediale kunstkritiek van De Zendingen, brievenrijverij met Laura Groeneveld, expo's, circusinitiaties en nog zo veel meer.

EUPH.

DAGKLAPPER 31/07

Legende: PWYW = pay what you want / UV = uitverkocht

10-18U	DRL.	HUIS VAN DE VREDE Toevoeging van een hedendaags luik aan de tentoonstelling 'Loopgraven in Afrika' door Freddy Tsimba.	FREDDY TSIMBA	VENETIAANSE	EXPO	GRATIS
10U		INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER (LEOPOLDPARK) OPEN TAZette vanaf 11u verkrijgbaar		CAFÉ KOER	RAND	GRATIS
11U00	60'	DE 3E COLONNE: IKZINNIER (INSCHRIJVEN INFO CAFÉ KOER) Een liedjesprogramma dat buiten de lijntjes kleurt.	STEFFIE VAN CAUTER / DIRK PAUWELS	HUISKAMERS	THEATER	MIN €7
11U00	DRL.	RADIO TAZ Traditiegetrouw luisteren dé TAZ-dj's Café Koer op met verrassende muziekjes, babbels en onverwachte interventies.	JAN DUCHEYNE / KEVIN BELLEMANS	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
14-18U	DRL.	TEMPS MORT /IDLE TIMES Dit familiedrama is het resultaat van Verhaests fascinatie voor kunst uit de late middeleeuwen en de vroege renaissance.	ALEX VERHAEST	HUIS H. SERRUYS	RAND	GRATIS
14-18U	DRL.	LOOPGRAVEN IN AFRIKA (1914 - 1918) Over de vergeten oorlog van de Congolezen tegen de Duitsers.	TAZ, STAD OOSTENDE, AFRIKAMUSEUM	VENETIAANSE	EXPO	€4.00
15U00	70'	WIJVEN (16+) OPENINGSVOORSTELLING Over de clichés over vrouwen.	ONTROEREND GOED	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
18U00	60'	DE 3E COLONNE: IKZINNIER Een liedjesprogramma dat buiten de lijntjes kleurt.	STEFFIE VAN CAUTER / DIRK PAUWELS	HUISKAMERS	THEATER	MIN €7
19U00	60'	POINT OF INTERSECTION (PREMIÈRE) Dansvoorstelling op het snijpunt van frictie, verzet, onderhandeling, vindingrijkheid en hoop.	PANAIBRA GABRIEL CANDA	CC DGP/GROTE POST	THEATER	€12.00
20U00	60'	HIER WAAK IK (PREMIÈRE) Voorstelling over diefstal en de angst voor diefstal.	VILLANELLA / JANNE DESMET	VREDEGERECHT	THEATER	UV
20U00	60'	ANGELENA (PREMIÈRE) Angelena zit vast in de gevangenis. Ze probeert het leven dragelijk te maken.	MIEKE DOBBELS / COMPAGNIE CECILIA	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
20U30	70'	WIJVEN (16+) Over de clichés over vrouwen.	ONTROEREND GOED	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
20U30	70'	ODE VAN DE ZEE Episch gedicht geschreven door Fernando Pessoa onder het heteroniem Alvaro de Campos.	BERNARD VAN EEGHEM	ATHENEUM	THEATER	UV
20U30	10'	COMPLAINTS CHOIR Een klachtenkoor is een koor dat de klachten van inwoners van een stad verwoordt in een swingend lied.	COMPLAINTS CHOIR	LEOPOLDP. (KIOSK)	MUZIEK	GRATIS
21U00	80'	MEN (PREMIÈRE) In deze voorstelling wordt de menselijke mening en de mogelijkheid om het met elkaar (on)eens te zijn bevraagd.	BOG	KAZ	THEATER	€10.00
21U30	90'	MIRANDA VAN FRITUIR MIRANDA (PREMIÈRE) Naar de novelle van Erik Vlamincq. Muziektheater over een foorwif (Marijke Pinoy).	DE KOLONIE MT / TAZ#2014	OSRE	THEATER	UV
22U00	60'	WHITE RABBIT, RED RABBIT (16+) Een heel open experiment van/over Iranes die zijn land niet uit mag.	MET KURT VAN EEGHEM	CC DGP/GROTE POST	THEATER	€8.00
22U30	45'	LA SIESTE DU DROMADAIRE Tango vanuit een dromedaris-perspectief.	LA SIESTE DU DROMADAIRE	LEOPOLDP. (KIOSK)	MUZIEK	GRATIS

WIJVEN AAN HET WOORD WIE ZEGT WAT?

- A "Ik moet toegeven dat ik soms het domme blondje speel in het verkeer om voorrang te krijgen."
- B "Ik doe soms alsof ik fysiek zwakker ben uit luiheid."
- C "Ik huil soms zonder reden. Of ik wijt het aan mijn maandstonden."
- D "Ik kan schaamteloos panikeren in om het even welke situatie. Vrouwen zijn toch hysterisch..."
- E "Ik gedraag me als een diva, ik kan overemotioneel worden, ik draag dagelijks hoge hakken, ik kuis in een geknoopt hemdje..."
- F "Ik doe rode lippenstift aan om te krijgen wat ik wil."

O oplossingen: zie onderaan.

'HET MAG EEN BEETJE SCHUREN' REGISSEUR ALEXANDER DEVRIENDT OVER 'WIJVEN'

De kop is eraf. De achttiende editie van TAZ werd gisteravond ingezet met de voorstelling *Wijven*. Een portret van vrouwen. Door vrouwen. Voor mannen. Of was het: een portret van vrouwen zoals gezien door mannen, meer bepaald door regisseur Alexander Devriendt? Feit is dat *Wijven* de meningen verdeelt, en zo heeft deze centrale gast het graag. Een gesprek.

Alexander Devriendt: "Ik zag daarnet, na de opening, hoe een televisiezender een oudere man uit het publiek aansprak – hij was misschien wel tachtig. Ze vroegen hem wat hij ervan vond en hij antwoordde: wel, ik ben een beetje wijver geworden. Geef toe, dat is toch zalig? Ik vertelde het aan de actrices in de kleedkamer en die smolten gelijk een klein beetje: ooooh... Maar evengoed waren er ook andere reacties, hoor. Ik sprak de hoofdredactrice van Elle Magazine en die was redelijk euh... kwaad (*lacht*). Ze geloofde het niet, zei ze, bijvoorbeeld het stukje over schoonheidsproducten. 'Ze genieten er niet van, als ze dat zeggen.' Of ze begon over het collectief schreeuwen aan het begin: 'Als ze dat doen, dat heeft geen power.' Ja zeg. Voor mij is dat pure power! Maar het verschil in benadering is dat ik geen graten zie in het gebruik van een cliché, als vorm. Dat maakt het juist spannend.

"Ach, niet iedereen is zot van deze voorstelling. *So be it*. Een opening die een beetje schuurt, dat mag ook wel eens. Het zet meteen goed de toon voor deze editie, wat mij betreft."

Ben je nog niet moe geïnterviewd, als centrale gast?

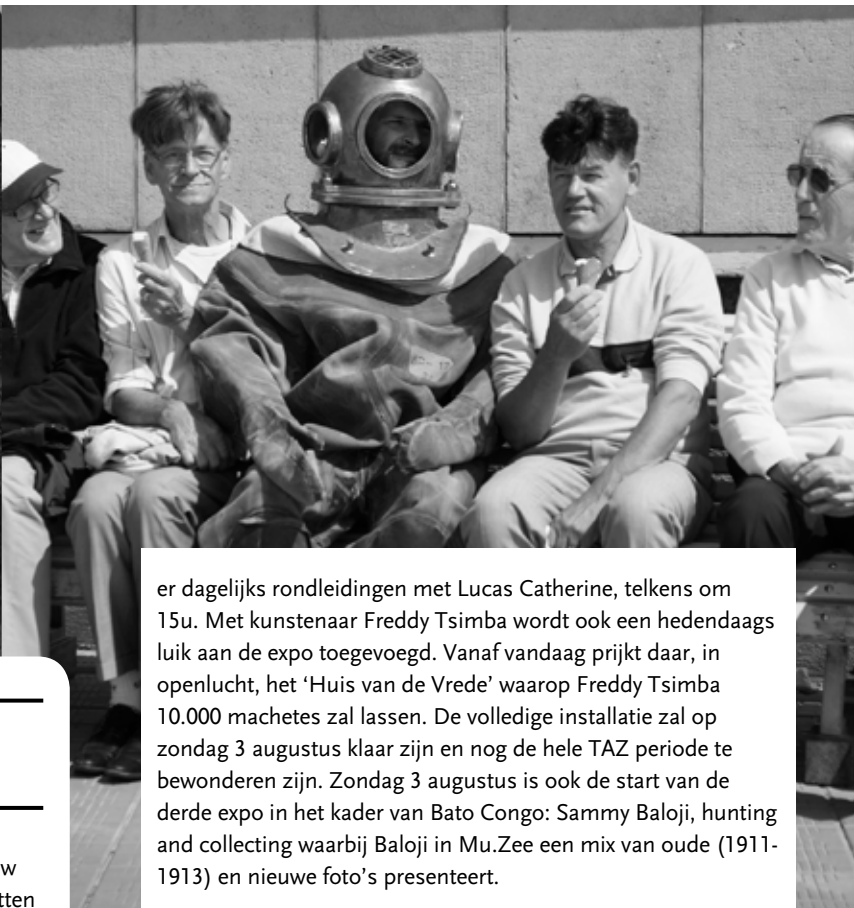
"Dat valt heel erg mee, hoor (*lacht*). De meest gestelde vraag is wel over hoe het allemaal begon, tien jaar geleden, als jong en onbekend collectief in Tati's Jazzbar. Maar zelfs die vraag beantwoord ik nog altijd met plezier, want het blijft een onwaarschijnlijk traject als je erop terugkijkt, met Ontroerend Goed... Wie had toen kunnen denken waar we vandaag staan? Na onze passage in 2003 had Sophie (De Somere, medeoprichter, *SH*) de neiging om zich bij iedereen te verontschuldigen, zo erg was het met ons gesteld (*lacht*)."

Nog over *Wijven*: de commotie begon al bij de pr-foto, is het niet?

"Dat is zo. Merkwaardig genoeg geeft zo'n beeld al voldoende aanleiding om felle reacties uit te lokken, bij mannen zowel als vrouwen. Nota bene leken heel wat meisjes of vrouwen het moeilijk te hebben met het feit dat Karolien zo prominent zwanger op de foto staat. Terwijl Karolien vooral trots was op haar ronde buik. En terecht! Het is trouwens een schattige zoon geworden, voor de mensen die het zich zouden afvragen: Gaston heet hij.

"De foto is gemaakt door Stine Sampers, in de botanische tuin van de Gentse universiteit. Ik heb er om het zo te zeggen niets mee te maken – het was 100% haar idee. En ze heeft er duidelijk een gevoelige snaar mee geraakt. In dat opzicht heeft het ons wel geholpen om de voorstelling te maken: ook daarin spelen we met het beeld dat vrouwen oproepen, bewust en onbewust. Als ik de foto nu weer zie, zie ik ook de verschillende leeftijden naast elkaar: oude bekenden van Ontroerend Goed, zoals Karolien en Aurélie, naast iets jongere spelers als Marjan en Chlotte. Kortom, het is een beeld dat veel oproept, om allerlei redenen." (*SH*)

VANDAAG OM 15U EN OM 20U30 IN CC DE GROTE POST

DE SNEAKERS VAN CHARLOTTE

Gespot op de trappen van de Grote Post: de sneakers van Charlotte De Bruyne, actrice in *Wijven* en *OMG*. Ze zijn nieuw ("Vandaag gekocht. Of neen, gisteren, als ik eerlijk ben"), zitten bijzonder comfortabel ("Zalig. Echt waar") en zijn wit, héél erg wit ("Ja, hé?"). Maar hoelang nog? Wat doet dat, tien dagen TAZ, met het schoeisel van een festivalganger? Wordt vervolgd.

TELEX

In het kader van Bato Congo (de diverse Afrika-projecten op TAZ i.s.m. KVS, 11.11.11. en VAIS) loopt in de Venetiaanse Gaanderijen de expo Loopgraven in Afrika over de vergeten oorlog van de Congolezen tegen de Duitsers. Tijdens TAZ zijn

er dagelijks rondleidingen met Lucas Catherine, telkens om 15u. Met kunstenaar Freddy Tsimba wordt ook een hedendaags luik aan de expo toegevoegd. Vanaf vandaag prijkt daar, in openlucht, het 'Huis van de Vrede' waarop Freddy Tsimba 10.000 machetes zal lassen. De volledige installatie zal op zondag 3 augustus klaar zijn en nog de hele TAZ periode te bewonderen zijn. Zondag 3 augustus is ook de start van de derde expo in het kader van Bato Congo: Sammy Baloji, hunting and collecting waarbij Baloji in Mu.Zee een mix van oude (1911-1913) en nieuwe foto's presenteert.

Vrijdag 1 augustus schiet het luik Jong Werk van TAZ uit de startblokken. Ook op radiogebied is er dit jaar heel wat talent. De radio-opleiding van het RITS/School of Arts Brussel maakte dit jaar pareltjes van hoorspelen onder de noemer 'Oorspelen'. In samenwerking met FFO (Filmfestival Oostende) presenteert TAZ ook een reeks kortfilms van jonge talentvolle cineasten.

Op 1 augustus vergast SABAM het publiek voor een derde jaar op rij op een gratis avondvullend muzikaal parcours. Op het programma staan een hommage aan Oostendse cineast Raoul Servais met optredens van onder andere Willem Vermandere, Johan Verminnen en enkele kortfilms. Vanaf 20u zijn er optredens van Jef Neve, Luc De Vos, CirCo en Leki.

Op donderdag 31 juli start De 3e Colonne met de voorstelling *Ikzinnier* in verschillende huiskamers in Oostende. Inschrijven kan aan de infostand op Café Koer, vanaf 10u.

Sommige serietickets voor Jong Muziek zijn nu reeds uitverkocht, ter plekke zullen nog dagtickets verkrijgbaar zijn.

Er zijn extra voorstellingen ingelast voor: Moe maar op en dolend (5/8 om 15u), Ode van de zee (3/8 om 20u30) en Hier waak ik (6/8 en 8/8 om 20u en 9/8 om 15u).

Ghost Road werd helaas geannuleerd wegens ziekte van een van de hoofdrolspelers. Tom Lanoye zal hierdoor White Rabbit / Red Rabbit spelen in de Grote Post en niet in de kleine Post. Door deze wijziging zijn er opnieuw tickets beschikbaar.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Febe Pieters, Katrien Geebelen, Phéline Thierens, Ewoud Vermote, Marian Decroos, Simon Vandekerckhove

Foto's: Sil Verbruggen, Steven Heene, Stine Sampers, Steven Decroos

VU: LUC MUJLAERT, TARTART VZW, JAN DECLERCKSTRAAT 2, 8400 OOSTENDE.

NTGent 2014-2015

met nieuw werk van Luk Perceval,
Julie Van den Berghe & Bernard
Dewulf, Tom Dewispelaere &

Stijn Van Opstal,
Wim Opbrouck,
Peter Verhelst,
Tom Lanoye &
Josse De Pauw,
Alain Platel &
Frank Van Laecke
en nog veel meer fraais

www.
ntgent.
be
+32
9
225
01
01

